

EESC Info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

April 2022 | HR

EGSO info, POSEBNO IZDANJE: EGSO ZA UKRAJINU

Pogled s lokalne razine – 3. sezona 17. epizoda – Civilno društvo ujedinjeno protiv ruske agresije

Ukrajina se od 24. veljače 2022. suočava s ruskom invazijom. Uz vojnu i financijsku pomoć koja pristiže iz cijelog svijeta, civilna društva Europe i Ukrajine blisko surađuju kako bi pomogla zajednicama u nevolji. U ovoj epizodi podcasta „Pogled s lokalne razine“ pozvali smo neke od njihovih predstavnika i predstavnica da s nama podijele svoje priče.

Elena Calistru, članica Europskog gospodarskog i socijalnog odbora, objasnila je kako i zašto mnogi Rumunji i Rumunjke pomažu ukrajinskim izbjeglicama da nađu utočište i hranu. Govorila je i o ulozi EGSO-a koji je zahvaljujući svojoj snažnoj mreži uspio brzo uspostaviti mehanizme za pomoć najslabijima.

Marta Barandiy, osnivačica nevladine organizacije Promote Ukraine, sa sjedištem u Bruxellesu i Kijivu, situaciju nam je opisala iz ukrajinske perspektive. Rekla nam je kako se njezin posao promijenio s izbijanjem rata, kako je uloga civilnog društva ključna i kako se ukrajinski narod nikada neće prestati boriti protiv okupatora.

Bartosz Wieliński, zamjenik glavnog urednika novina *Gazeta Wyborcza*, na kraju nam je govorio o tome kako je taj rat utjecao na Poljsku i kako poljski narod izbjeglicama pristupa na novi način. Objasnio nam je, primjerice, kako školski sustav s dobrodošlicom prima mlade Ukrajinke i Ukrajinke i pomaže im. (tk)

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

UREDNIŠTVO

Uvodnik

Ujedinjeni u solidarnosti s Ukrajinom

Drage čitateljice, dragi čitatelji,

u ovom tragičnom trenutku do kojeg nas je dovela ničim izazvana i neopravdana ruska vojna agresija na Ukrajinu izražavamo solidarnost s ukrajinskim narodom.

Prenoseći svoja osobna iskustva s ratom, predstavnici ukrajinskog i ruskog civilnog društva na ožujskom plenarnom zasjedanju u raspravu su unijeli snažne emocije. „Ovaj rat nije samo vojna agresija na Ukrajinu već i zločin protiv civilizacije“, izjavio je **Anatolij Kinah**, predsjednik Nacionalnog tripartitnog socijalnog i gospodarskog vijeća Ukrajine, čije su riječi dirnule članove, članice i goste na plenarnom zasjedanju.

Članovi i članice Odbora podržali su [rezoluciju „Rat u Ukrajini i njegove gospodarske, socijalne i okolišne posljedice“](#), izrazili solidarnost s Ukrajinom i istaknuli ulogu civilnog društva u pružanju pomoći ukrajinskom narodu i izbjeglicama.

Europa se suočava s najvećom izbjegličkom krizom od Drugog svjetskog rata: u samo mjesec dana oko 3,5 milijuna izbjeglica, među kojima je 1,8 milijuna djece, bili su prisiljeni pobjeći iz svoje zemlje. Međutim, Europa je ujedinjena u solidarnosti s ukrajinskim narodom i tu solidarnost pretvara u djela.

Od početka rata svjedoci smo jedinstvenog vala ljudske velikodušnosti prema ukrajinskim izbjeglicama, nezabilježnog primjera solidarnosti, jedinstva i altruizma.

Civilno društvo stoji rame uz rame s ukrajinskim narodom koji brani mir i sigurnost svih nas. Ova ljudska tragedija nema granica i tiče se sviju nas.

Europski gospodarski i socijalni odbor, koji predstavlja organizirano civilno društvo, pretvara riječi u djela. Naši članovi i članice i njihove organizacije potpuno su predani pomaganju ukrajinskim izbjeglicama na sve moguće načine i njihova je mobilizacija impresivna.

Pripremili smo posebnu internetsku stranicu posvećenu Ukrajini (<https://www.eesc.europa.eu/en/initiatives/eesc-ukraine>) na kojoj možete saznati više o aktivnostima i inicijativama koje provode naši članovi i članice i njihove organizacije civilnog društva.

Cillian Lohan, potpredsjednik EGSO-a

BIJEG IZ UKRAJINE U...

Zahvaljujući neumornom i herojskom radu novinara, fotografa i snimatelja, možemo svjedočiti tragičnim događajima u Ukrajini.

Jedan od njih, poljski fotograf **Sławek Kaminski**, poslao nam je svoje fotografije s bjelorusko-poljske granice, iz poljskog grada Rzeszów a i s poljsko-ukrajinskog graničnog prijelaza Medyka-Šehini.

Danas objavljujemo drugu fotografiju, onu s poljsko-ukrajinske granice. Hvala ti na zabilježenim prizorima! (ehp)

Fotografija: Sławek Kaminski/GW

U ŽIŽI

U našoj rubrici „U žiži” pozivamo članove i članice EGSO-a da istaknu aspekte određenog mišljenja ili inicijative koje smatraju važnima. Ovaj smo put zamolili **Veselina Mitova**, supredsjednika Platforme civilnog društva EU-a i Ukrajine, da nam objasni ulogu platforme, a posebice njezinu zadaću u kontekstu aktualnog rata u Ukrajini.

Platforma civilnog društva EU-a i Ukrajine osnovana je 2015. godine, u skladu s člankom 469. Sporazuma o pridruživanju između EU-a i Ukrajine, potpisanim 21. ožujka 2014., kako bi se civilnim organizacijama obiju strana omogućilo praćenje provedbe Sporazuma. (at)

„PRVA NAM JE ZADA?A INTEGRIRATI UKRAJINSKE RATNE IZBJEGLICE U EUROPSKA DRUŠTVA”

Kao supredsjednik Platforme civilnog društva EU-a i Ukrajine, smatram da trebamo ponovno uspostaviti i održavati veze između njezinih članova i članica koji predstavljaju poslodavce, radnike i nevladine organizacije. U ovom odsudnom trenutku, dok u Ukrajini traje rat, moramo održavati kontakte s ukrajinskim sudionicima i sudionicama Platforme civilnog društva.

Uspijemo li održati dinamične veze i osigurati funkcioniranje mreže, možemo napredovati u ostvarivanju prioriteta. U ovom bi nam trenutku glavni cilj trebao biti utvrđivanje praktičnih potreba ukrajinskog stanovništva, a moramo razmisliti i o tome kako mi, kao članovi i članice Platforme EU-a za civilno društvo, možemo solidarnim djelovanjem

pomoći našim ukrajinskim kolegama i kolegicama u ovoj izuzetno teškoj situaciji.

No, vjerujem da je naš najvažniji zadatak pomoći s integracijom ukrajinskih ratnih izbjeglica, kojih je više od pet milijuna izbjeglo u susjedne i druge europske zemlje. Društvena i gospodarska integracija ukrajinskih izbjeglica trebala bi biti prva točka dnevnog reda predstojećeg sastanka Platforme civilnog društva EU-a i Ukrajine. Moramo iznaći načine na koje se ukrajinski odrasli i djeca mogu uključiti u društvenu i gospodarsku strukturu pojedinih zemalja i tako zaliječiti ratne traume. Naravno, jednom kad rat završi, naš će prvi korak biti da im pomognemo da se integriraju natrag u Ukrajinu.

Stojimo rame uz rame s ukrajinskim narodom i kao članovi i članice Platforme civilnog društva izražavamo našu potpunu solidarnost.

Veselin Mitov, član EGSO-a i supredsjednik Platforme civilnog društva EU-a i Ukrajine

„PITANJE ZA...”

Pitanje za...

U našoj rubrici „Pitanje za...” bivši član EGSO-a David Stulík odgovara na pitanje EGSO-a o mogućim posljedicama rata u Ukrajini.

David Stulík trenutno radi kao viši analitičar i voditelj programa za istočnu Europu u češkom centru za strateško promišljanje Centar europskih vrijednosti za sigurnosnu politiku. Ujedno je i supredsjedatelj službenog Foruma češko-ukrajinskog civilnog društva. Prije toga proveo je 12 godina u Ukrajini kao diplomat EU-a zadužen za medije i informiranje u delegaciji EU-a. Nakon pristupanja Češke EU-u češka ga je vlada imenovala članom Europskog gospodarskog i socijalnog odbora, u kojem je predstavljao nevladin sektor, a bio je i izjavitelj za Bjelarus. Područja njegovog interesa i stručnosti obuhvaćaju politiku proširenja i susjedstva EU-a, razvoj civilnog društva, komunikacijske politike EU-a, lobiranje u EU-u, građanski dijalog i socioekonomske posljedice postkomunističke tranzicije. (ab)

David Stulík: Svjedoci smo nevišenog vala solidarnosti i potpore Ukrajini

EGSO info: Suočeni s ruskim ratom protiv Ukrajine, svjedoci smo dosad nezabilježene mobilizacije civilnog društva koje ustrajno radi na pomoći ukrajinskom narodu. Koju biste aktivnost istaknuli u ovom golemom valu ljudske potpore Ukrajini - humanitarnu pomoć, prijevoz, obrazovanje, smještaj, škole, učenje stranih jezika? Koje pouke možemo izvući mi, građani suočeni s ljudskom tragedijom?

David Stulík: Val solidarnosti i potpore Ukrajini u EU-u je bez presedana pa kao takav donosi nadu da će na kraju europske vrijednosti prevladati nad ruskim barbarstvom i surovom primjenom grube sile.

Dirljivo je i poticajno, u emocionalnom smislu, vidjeti svu tu humanitarnu pomoć koju Europljani pružaju Ukrajini. Međutim, moramo biti svjesni

nekih problema, o kojima civilno društvo EU-a mora voditi računa.

Prvo, pomaganjem ukrajinskim izbjeglicama (u pružanju smještaja, obrazovanja za djecu, zaposlenja) bavimo se posljedicama kriminalnih djela i ratnih zločina koje je počinila Putinova Rusija. Međutim, moramo razmotriti koji je osnovni razlog koji je doveo do ovih zločina. Razlog je Putinov režim, koji i dalje uživa široku potporu među ruskim stanovništvom.

Ako to uspijemo zaustaviti, zaustavit ćemo i priljev ukrajinskih izbjeglica u Europu. Ukrajinci i Ukrajinke bi najradije ostali u svojoj zemlji i ondje živjeli u miru.

To me dovodi do drugog elementa, tj. do onoga za što bi se, po mom mišljenju, europsko civilno društvo trebalo zalagati. Svi mi moramo zaustaviti bezumne akcije ruskog vodstva.

Moramo shvatiti da napadaju i nas, a ne samo Ukrajinu. Ruska propaganda prikazuje nas, EU i NATO, kao najveće neprijatelje koji Ukrajinu koriste kao marionetu u borbi protiv Rusije.

Nakon svega toga, logički se nameće pitanje: kako zaustaviti Putinovu Rusiju. Gospodarske sankcije same po sebi neće dovesti do promjene režima u Rusiji.

Bojim se da je jedino rješenje za zaustavljanje Putina vojni poraz njegove vojske u Ukrajini. To bi trenutačno trebao biti glavni prioritet, čime bi se zaustavilo ubijanje nedužnih civila u Ukrajini i spriječilo širenje rata u druge dijelove Europe. Nema sumnje da se agresivno ponašanje i planovi Rusije odnose i na nas, odnosno barem na neke države članice EU-a, pogotovo one u istočnoj i srednjoj Europi. Da, i mi smo na nišanu ruskih generala kao još jedna „legitimna“ meta.

Ako se rat u Ukrajini ne zaustavi danas, mi smo sljedeći na redu i rat će doći i do nas. Moramo priznati da *de facto* već jesmo u tom ratu. U svakom slučaju, na taj su način uloge EU-a i NATO-a predstavljene u ruskim (cenzuriranim) medijima.

Stoga bismo mi Europljani i Europljanke trebali učiniti sve što je u našoj moći da doprinesemo ukrajinskoj pobjedi na bojištu. Uz pooštavanje gospodarskih i drugih sankcija protiv Rusije, moramo biti spremni opskrbiti ukrajinsku vojsku svom potrebnom vojnom opremom koju zatraži.

Ja sam pacifist, ali ovo su odlučujući trenuci u kojima se liberalne demokracije moraju braniti od onih koji ih namjeravaju uništiti. Ti naši neprijatelji razumiju samo jezik sile i vojne moći. Ne bojimo se i ne ustručavajmo se koristiti ga jer je u pitanju naš opstanak kao demokratskih društava.

POGODITE TKO NAM JE U GOSTIMA...

Goš?a iznena?enja

Svakog vam mjeseca u našoj rubrici „Gost iznenađenja“ predstavljamo osobu iz javnog života čiji su rad i angažman izvor inspiracije. Njihova odvažnost, snaga ličnosti i odlučnost u djelovanju služe kao uzor, a njihova profesionalna sposobnost zaslužuje poštovanje.

Naša je gošća ukrajinska novinarka **Tetjana Ogarkova**, voditeljica međunarodnog odjela u Medijskom centru za ukrajinsku krizu i suvoditeljica *podcasta* „Explaining Ukraine“. Gđa Ogarkova je i docentica na Kijevsko-Mogiljanskoj akademiji, a posjeduje i doktorat iz književnosti sa Sveučilišta Pariz-XII Val-de-Marne.

Često je pozivaju da sudjeluje u televizijskim i radijskim programima u cijelom svijetu u kojima vrlo informirano govori o ljudskoj tragediji koju proživljava ukrajinski narod.

U ovom posebnom izdanju EGSO infoa našim čitateljima i čitateljicama prenosi svoje osobno svjedočanstvo, još potresnije zato što dolazi izravno iz Ukrajine, izmučene i herojske zemlje pod opsadom, koju nije napustila unatoč ratu. (eh)

Tetjana Ogarkova: Posljednji rat Vladimira Putina

Dana 24. veljače 2022. u 5 sati ujutro probudila nas je neobična buka u daljini. Zvučala je poput detonacija. Djeca su mirno spavala u svojim krevetima, no telefoni su bili užareni od silnih poruka. Počeo je rat. Dojave o eksplozijama, za koje se ispostavilo da su raketni napadi, stizale su iz Kijiva, Harkiva, Ivano-Frankivskog i drugih gradova u zemlji.

U jednom od prvih udara uništena je zgrada u vojnoj bazi u Brovarima u kojoj je stanovao učitelj plesa naše starije kćeri. Nekoliko sati kasnije krenula sam automobilom potražiti prijateljicu koja nije odgovarala na telefonske pozive. Kolona ukrajinskih tenkova kretala se u suprotnom smjeru. Njihove su gusjenice ostavljale tragove na asfaltu.

Nakon tog mučnog buđenja 24. veljače 2022., kad je naš nekadašnji svijet zauvijek uništen, više ne spavamo i svoju novu stvarnost gledamo širom otvorenih očiju. U prvom tjednu rata prvi smo put vidjeli kako nam

prijatelji pogibaju u borbi, ali i da se ukrajinska vojska može oduprijeti „drugoj vojsci svijeta“. Vidjeli smo i da nam Europljani dostavljaju oružje i da raspravljaju o budućim sankcijama.

Ali, iznad svega, razrogačenih očiju promatramo Rusiju i ne možemo vjerovati koliko je nisko pala: njezini se vojnici svojim ženama hvale da iz razrušenih sela kradu aparate za kavu, tepihe, pa čak i strojeve za pranje

rublja. Ne možemo vjerovati koliko su okrutni: nenaoružane civile ubijaju metkom u potiljak, žene siluju pred djecom i pale njihova tijela. Bombardiraju nam bolnice i svakodnevno nas raketiraju, bez iznimke. Ne možemo vjerovati koliko su glupi: više od mjesec dana njihovi su vojnici kopali rovove u Čornobilju, nakon čega su morali biti prebačeni u Bjelarus, gdje već umiru od zračenja.

Razrogačenih očiju gledamo situaciju u modernoj Rusiji. Putin taj rat ne vodi sâm. Prema nedavnom istraživanju koje je proveo centar Levada podržava ga 85 % stanovnika Rusije.

Vrijeme je da se suočimo s tom novom stvarnošću. Herojski otpor ukrajinskih vojnika, vojna pomoć i stroge sankcije ukrajinskih zapadnih partnera uspijevaju.

No, bez obzira na to, rat i dalje traje. Najvažnije je izdržati, ne odustati, ne podlegnuti iskušenju olakog ili prebrzog pristanka na prekid vatre. Bez obzira na to u kojoj mjeri, svi želimo mir. Pruža nam se jedinstvena prilika da ta gnusna agresija Rusije bude njezin posljednji rat. Nikakvo primirje, nikakav teritorijalni ustupak i nikakav kompromis neće dati rezultate. Time bi se Rusiji samo omogućilo da proglasi djelomičnu pobjedu i da u ruskom društvu potpiruje agresivne i revanšističke osjećaje.

Pridnjestrovlje 1992., Gruzija 2008., Krim i Donbas 2014. – Rusija je svakog desetljeća podizala razinu izazova i opasnosti koji potkopavaju regiju. Kremlj je svaku slabost Zapada iskoristio kao izgovor za nastavak agresije. Ne zatvarajmo oči pred realnošću – da bismo postigli mir, moramo nastaviti rat protiv Rusije.

Bit će nam potrebna hrabrost. Puno hrabrosti. Ne samo hrabrosti ukrajinskih vojnika nego i zapadnih partnera kako bi se sankcije pooštrile (radi uništenja ruskog gospodarstva) i ukrajincima isporučilo potrebno ofenzivno oružje (radi protjerivanja ruskih snaga izvan ukrajinskih granica).

Bit će nam potrebna i odlučnost. Odlučnost da se, nakon neizbježnog poraza Rusije, svakom ruskom građaninu nametne povijesna odgovornost za nečovječni barbarizam. S reparacijama koje će plaćati dvije ili tri generacije. S udžbenicima povijesti koji će sadržavati detaljne opise ruskih ratnih zločina. S muzejom bitke u Marijupolju ili Buči u centru Moskve.

Tek će nakon ovog samoubilačkog rata jedna drugačija Rusija biti moguća, Rusija lišena kompleksa poniženog carstva i želje za povratkom stare veličine na štetu svojih susjeda.

Kad smo se 24. veljače 2022. probudili u 5 ujutro, čuli smo Putina kako „denacifikaciju” i „demilitarizaciju” navodi kao ciljeve svoje „vojne operacije”. Probudimo se! „Denacifikacija” i „demilitarizacija” nisu potrebne Ukrajini. One su potrebne Rusiji!

NOVOSTI IZ EGSO-A

EGSO raspravlja o rezoluciji o gospodarskim, socijalnim i okolišnim posljedicama rata u Ukrajini

Europski gospodarski i socijalni odbor donio je 24. ožujka rezoluciju „Rat u Ukrajini i njegove gospodarske, socijalne i okolišne posljedice“ u kontekstu sastanka na vrhu Europskog vijeća, na kojem je rat bio na vrhu dnevnog reda.

Rezolucija je usvojena na plenarnom zasjedanju, nakon rasprave s povjerenicom za unutarnje poslove **Ylvom Johansson** i nekima od vodećih predstavnika i predstavnica ukrajinskog i ruskog civilnog društva.

Članovi i članice EGSO-a izrazili su solidarnost s Ukrajinom i istaknuli ulogu civilnog društva u pružanju pomoći ukrajinskom narodu i izbjeglicama.

Otvarajući raspravu, predsjednica EGSO-a **Christa Schweng** je naglasila: „Ova invazija ugrožava našu sigurnost i naše vrijednosti, a EU u jedinstvu i solidarnosti, legitimno i kategorički stoji uz Ukrajinu.“

Povjerenica za unutarnje poslove **Ylva Johansson** naglasila je da EGSO ima izuzetno važnu ulogu jer koristi saznanja stečena na terenu. Europa je dosad primila 3,5 milijuna ukrajinskih izbjeglica, od čega 1,8 milijuna djece. Dosad neviđena solidarnost civilnog društva prema ljudima u bijegu od rata u Ukrajini je izuzetna i „zbog nje smo svi ponosni na to što smo Europljani“, izjavila je gđa Johansson.

Predsjednici EGSO-ovih triju skupina, koji su radili kao izvjestitelji na Rezoluciji, istaknuli su ključne izazove s kojima se Europa susreće uslijed rata.

Stefano Mallia, predsjednik EGSO-ove Skupine poslodavaca: „U rezoluciji pozdravljamo dosadašnje humanitarno djelovanje i pozivamo države članice da učine više kako bi pomogle Ukrajini.“

Oliver Röpkke, predsjednik Skupine radnika: „Jedna od mojih ključnih poruka je da međunarodna zajednica i Europa u ovoj situaciji moraju nastupati zajedno.“

Séamus Boland, predsjednik Skupine „Raznolikost Europe“: „Ruska invazija na Ukrajinu najnasilnija je ničim izazvana agresija na europskom kontinentu nakon 1939. i moramo joj se suprotstaviti.“

Prenoseći svoja osobna iskustva s ratom, predstavnici i predstavnice ukrajinskog i ruskog civilnog društva na ožujskom plenarnom zasjedanju u raspravu su unijeli snažne emocije.

Osnivač pokreta Otvorena Rusija **Mihail Hodorkovski** ukazao je na katastrofalne posljedice dezinformiranja: „Naš je prerogativ boriti se protiv dezinformacija, pa i izvan Rusije.“

Predsjednik Nacionalnog tripartitnog socijalnog i gospodarskog vijeća Ukrajine **Anatolij Kinah** opisao je ruske postupke „ne samo kao vojnu agresiju već kao zločin protiv civilizacije“.

Aleksandr Šubin, predsjednik Ukrajinske platforme civilnog društva, zamolio je Europu da nastavi podržavati Ukrajinu i njezinu težnju da postane dio europske obitelji.

Genadij Čížikov, predsjednik Trgovačke i industrijske komore Ukrajine, zamolio je europske poslodavce i poslovne organizacije da pruže podršku ukrajinskim poduzećima.

Jevgenija Pavlova iz Ukrajinske Nacionalne skupštine osoba s invaliditetom na kraju je pozvala ljude da ne zaborave Ukrajinke i Ukrajinke s invaliditetom, kojima treba posvetiti posebnu pažnju. (at)

[Kompletan tekst EGSO-ove rezolucije](#) nalazi se na njegovim internetskim stranicama.

EGSO je ujedinjen u solidarnosti s Ukrajinom

Christa Schweng, predsjednica EGSO-a

Svjedoci smo ničim izazvanog napada na slobodu, na demokraciju, na vrijednosti i na temelje same Europske unije koja je zasnovana na moći zakona, a ne na zakonu moći. Razlog zbog kojeg smo izgradili Europsku uniju – mir – danas je važniji no ikad. Kao Europljani moramo biti ujedinjeni u solidarnosti i stajati rame uz rame s ukrajinskim narodom.

Cillian Lohan, potpredsjednik za komunikaciju

Izražavamo solidarnost s ukrajinskim narodom. S divljenjem gledam čvrsto partnerstvo koje je već stvoreno između EU-a i ukrajinskog civilnog društva. Od početka rata svjedoci smo jedinstvenog vala ljudske velikodušnosti prema ukrajinskim izbjeglicama, jedinstvenog primjera solidarnosti, jedinstva i altruizma. Ukrajinski narod brani mir i sigurnost svih nas. Ljudska tragedija nema granica i tiče se sviju nas.

Giulia Barbucci, potpredsjednica za proračun

Rat u bilo kojem dijelu svijeta neprihvatljiv je i uvijek ga moramo osuditi jer dovodi samo do uništenja, smrti i strahota. U Ukrajini, blizu granica Unije, europska povijest počela se ponavljati na način za koji smo vjerovali da smo jednom zauvijek ostavili iza sebe. U ovoj strašnoj tragediji europske institucije udružile su snage, podigle glas protiv ove neprihvatljive agresije i širom otvorile vrata ljudima koji bježe od rata, naročito ženama, djeci i starijim osobama. Zajedno s organizacijama civilnog društva EGSO je pokazao golemu solidarnost u pomaganju žrtvama tih zločina. Dužnost je Europske unije preuzeti odlučujuću ulogu u potrazi za diplomatskim rješenjima koja će okončati sukob i ujedno poduzeti hitne mjere da se odgovorni za ove zločine izvedu pred sud, kao i konkretne korake prema obnovi.

Stefano Mallia, predsjednik Skupine poslodavaca

Od početka ruske invazije na Ukrajinu Europska unija donijela je mjere koje su do prije samo nekoliko mjeseci bile nezamislive. Suočeni s ratom u Ukrajini, Unija i njezini građani pokazuju humanost i stavljaju slobodu i mir ispred interesa i trgovine. Europa se probudila i to se vidi u svim njezinim politikama. Ako želi nastaviti živjeti u miru, mora izgraditi snažnu vanjsku politiku i zajedničku obranu. S novim ratom na našem kontinentu taj je tabu nestao. Sve veća podrška očuvanju mira i solidarnosti predstavlja novi simbol oko kojeg se okuplja ne samo Europa već i drugi dijelovi svijeta. Europska unija morala je ponovno otkriti koliko želi mir kako bi nastavila graditi svoj projekt. Umjesto da podijeli Europu, Putin nas je sve ujedinio u toj misiji.

Oliver Röpke, predsjednik Skupine radnika

Ruska agresija izravna je prijetnja Europskoj uniji. Moramo biti ujedinjeni i stajati rame uz rame u potpunoj solidarnosti s ukrajinskim narodom, i s ljudima koji danas bježe kao izbjeglice i s onima koji ostaju da bi se borili. Sindikati podsjećaju na to da se ratna mašinerija hrani krvlju radnika, pozivaju na povlačenje ruskih postrojbi i izražavaju podršku za civilno društvo u Ukrajini i Rusiji.

Séamus Boland, predsjednik Skupine „Raznolikost Europe“

Na rubu smo provalije i moramo pružiti ruku organizacijama civilnog društva u Ukrajini. U pitanju su naše europske vrijednosti i načela. Stoga moramo dići glas protiv agresije i u obranu vrijednosti za koje se Europa zalaže još od Drugog svjetskog rata. Iz naše povijesti znamo da je mir „krhki cvijet“ kojem je potrebna sva naša pažnja i predanost. Zgazimo li ga, može nam se dogoditi da uništimo cijeli svijet i sve oblike života, za što smo svakako sposobni. Od presudne je važnosti da EU i šira europska obitelj ostanu ujedinjeni i solidarni s našim susjedima.

Dimitris Dimitriadis, predsjednik EGSO-ove Stručne skupine za vanjske odnose (REX)

EGSO će svojim bilateralnim kontaktima i ustaljenim kanalima poput Platforme civilnog društva EU-a i Ukrajine i dalje nastojati podržavati civilno društvo Ukrajine.

EGSO otvara svoja vrata ukrajinskom civilnom društvu

U nastojanjima da svoju solidarnost s Ukrajinom provede u djelo, EGSO se priključio inicijativi Europskog parlamenta „centar civilnog društva“ za Ukrajinu, ustupivši nevladinoj organizaciji Promote Ukraine dio svojih prostorija i logističke opreme u Ulici Trèves 74.

Službena primopredaja održana je u EGSO-ovoj zgradi Jacques Delors 20. travnja 2022. Predsjednica EGSO-a **Christa Schweng** pozdravila je predstavnike i predstavnice ukrajinskog civilnog društva i uručila im simboličku propusnicu za sve prostorije, u bojama ukrajinske zastave.

Christa Schweng pritom je rekla: „Kao matica organiziranog civilnog društva u EU-u, EGSO otvara vrata ukrajinskom organiziranom civilnom društvu, koje je dio naše europske obitelji. Stojimo uz Ukrajinu i njezin

narod i svoju solidarnost pretvaramo u konkretno djelovanje. Ujedinjeni, zajedno branimo naše zajedničke vrijednosti: slobodu, demokraciju i vladavinu prava.“

Koordinatorica civilnog društva **Natalija Melnik** naglasila je: „24. veljače promijenio nam se život, i to ne na bolje. Međutim, ne prihvaćamo sućut. Ima puno posla i nadam se da ćemo u tim prostorijama moći više učiniti za Ukrajinke i Ukrajince. Ovaj je centar otvoren svim Europljanima i Europljankama koji žele pomoći Ukrajini.“

Sergij Tereško, zamjenik voditelja Ukrajinske misije pri EU-u, dodao je: „Želio bih izraziti zahvalnost za solidarnost s Ukrajinom i EGSO-ovu rezoluciju „Rat u Ukrajini i njegove gospodarske, socijalne i ekološke

posljedice“. Hvala vam što podržavate Platformu civilnog društva EU-a i Ukrajine i što nam pomažete da se približimo Europskoj uniji. Prostorije koje su nam ustupljene prvi su korak ka trajnoj ukrajinskoj prisutnosti u europskim institucijama.“

Marta Barandij, predsjednica nevladine organizacije Promote Ukraine, naglasila je: „Europske institucije dale su nam prostor u kojem možemo govoriti. Sada smo dobili prostor u kojem možemo raditi. Mjesto gdje možemo surađivati s europskim civilnim društvom.

Uredski i parkirališni prostor u zgradi B68 (Ulica Trèves 74) i administrativna i logistička potpora (oprema, tiskanje i informatičke usluge) koristit će se za koordinaciju djelovanja ukrajinskog civilnog društva. EGSO time olakšava rad ove nevladine organizacije i pruža joj sigurno utočište u srcu Europe. (ab/ehp)

ČLANOVI I ČLANICE EGSO-A PREUZIMAJU RIJEČ

Jedinstveni val ljudske velikodušnosti prema ukrajinskom narodu

„Od početka rata svjedočimo jedinstvenom valu ljudske velikodušnosti – jedinstvenom primjeru altruizma te solidarnosti i jedinstva s ukrajinskim narodom. Naši članovi i članice i njihove organizacije pokazali su impresivnu mobilizaciju i u potpunosti su predani pružanju pomoći ukrajinskim izbjeglicama.“

Potpredsjednik EGSO-a Cillian predstavlja kontinuirane napore civilnog društva u pružanju podrške Ukrajini zahvaćenoj ratom.

Pomažemo ukrajinskim poduzetnicima i poduzetnicama da ruševine ostave iza sebe i svoje poslovanje ponovno pokrenu u Poljskoj

Tomasz Wróblewski, član EGSO-a iz Poljske

Kad ovaj rat završi, Europu više neće definirati iskustva iz Drugog svjetskog rata ili hladnog rata, već sadašnja događanja u Ukrajini i njihove posljedice, koje se još ne mogu predvidjeti. Ono što ćemo proživjeti i pouke koje ćemo iz toga izvući uvelike će promijeniti način na koji gledamo na svijet.

Ovo će za Poljsku zauvijek biti trenutak u kojem se gradi nacija. Ono što smo naučili o krhkosti svijeta gledajući kako milijuni ljudi bježe od zla, ali i ono što smo naučili o sebi samima kroz prihvatanje stotina tisuća nepoznatih osoba u naše domove – godinama će u nama ostaviti trag.

Ponekad govorimo o ukrajinizaciji Poljske, o duhovnoj transformaciji tih dviju zemalja.

U našu je zemlju došlo 2,7 milijuna ljudi koji su našli smještaj, pomoć i mjesto u školama i vrtićima za svoju djecu.

Svi koje znam i ljudi koje susrećem na ulici ili u trgovini rade nešto kako bi pomogli. Svatko na svoj način. Najhrabriji prevoze lijekove i pancirne prsluke u Ukrajinu. Drugi sve svoje slobodno vrijeme posvećuju pomaganju imigrantima da ispune dokumente, otvore bankovne račune ili nađu posao. Ljudi na granici cijeli dan s dobrodošlicom prihvaćaju izbjeglice, koji u sve većem broju prelaze našu granicu.

Kuhaju, pronalaze im prijevoz u druge gradove ili zemlje, dijele stotine tisuće donacija – deke, ruksake, plišane igračke za djecu. Sve to pristiže na granicu iz cijelog svijeta.

Ono što mi kao članovi organizacije poduzetnika možemo učiniti jest pomoći ondje gdje možemo dati najveći doprinos. Pomažemo ukrajinskim poduzetnicima da svoja poduzeća ponovno osnuju u Poljskoj. Iz tvornica, trgovina, klinika ili kozmetičkih salona koji su pretvoreni u ruševine premještamo ljude – od kojih su mnogi ostali bez doma, bez izvora prihoda i bez voljenih osoba – i dajemo im posao u Poljskoj.

U centru Varšave nalazi se ured za ukrajinske organizacije poduzetnika. Ustupili smo im uredski prostor i pružamo im administrativnu potporu, a usto im pomažemo da pronađu prostor za poduzeća koja odluče svoje poslovanje ponovno pokrenuti u Poljskoj. Za početak smo unajmili desetke tisuća kvadratnih metara proizvodnog prostora. Zahvaljujući velikodušnosti poljskih poduzeća u industrijskom dijelu Varšave ukrajinski poduzetnici mogu besplatno dobiti prostor. Plaćaju samo vodu i odvoz otpada.

Nakon gotovo dva mjeseca ove izbjegličke krize u Poljskoj nije otvoren nijedan izbjeglički kamp ili bilo koje drugo mjesto u kojem bi ljudsko dostojanstvo ili sigurnost mogli biti ugroženi.

Ukrajina, a s njom i Poljska, ulazi u novu fazu rata. Želimo ljudima koji su ovdje pronašli utočište omogućiti da svoj život ponovno uzmu u svoje ruke. Ne možemo im vratiti njihovu zemlju, ali ako im omogućimo da se zaposle, možemo im dati barem neki osjećaj normalnosti.

Poljanci i Poljanice EGSO-a dostavljaju humanitarnu pomoć Ukrajini

Marcin Nowacki, član EGSO-a iz Poljske

Moja organizacija u Poljskoj (ZPP) i Zaklada Kulski (s kojom je povezana članica EGSO-a Małgorzata Bogusz) 8. ožujka 2022. na brzinu su organizirale mali humanitarni konvoj.

To je bilo drugo putovanje tog tjedna. Išao sam u Lavov u Ukrajini s Małgorzatom Bogusz i Tomom Palmerom, potpredsjednikom mreže Atlas iz Sjedinjenih Američkih Država. Svrha putovanja bila je dostaviti u Ukrajinu lijekove i medicinske i higijenske potrepštine. U konvoju od dva puna autobusa došli smo na lokaciju na koju su nas uputili ukrajinski kolege, koji pakiraju i šalju materijal tamo gdje je najpotrebniji.

Duž poljsko-ukrajinske granice u smjeru Poljske putnički automobili i autobusi stajali su u dugačkom redu. Nažalost, potreba za evakuacijom civila ne smanjuje se, već neprestano raste. Do 10. ožujka 2022. Poljska

je primila već više od 1,5 milijuna Ukrajinaca.

Na putu za Lavov prošli smo pored nekoliko kontrolnih punktova. Najveći od njih, koji drži vojska, bio je na samom ulazu u grad. Lavov je bio pun života, ulice su vrvjele od ljudi, kojih je u tom gradu bilo nekoliko stotina tisuća više nego inače. Lavov je trenutno prometni i logistički centar iz kojeg se podupire središnja i istočna Ukrajina. U predgrađu smo se sastali s vodičem koji nas je odveo do logističkog centra gdje je čekao tim ljudi koji su odmah počeli istovarivati materijal. Svi su proizvodi razvrstani i katalogizirani. Organizacija je bila na najvišoj razini i nakon obavljenog posla našli smo vremena za razgovor o trenutnoj situaciji i o tome što je Ukrajini najpotrebnije. Stanovnici Lavova širom su otvorili vrata svojih domova i nude smještaj, hranu i prijevoz izbjeglicama iz područja pod ruskim napadom.

Ukrajinski kolege prenijeli su nam svoje preporuke i potrebe. Svaki smo dan zajedno radili i čast mi je prenijeti njihovu poruku. Njihove preporuke i potrebe mogu se podijeliti u tri osnovne skupine: političke, vojne i civilne. Najhitnije je sljedeće:

- financijska pomoć i vojna oprema, što je zadatak za vlade i velika poduzeća
- pritisak i sveobuhvatne sankcije protiv Rusije i Bjelorusa. Sankcije koje se ne mogu zaobići. Za njih ćemo i mi morati platiti određenu cijenu, ali to moramo prihvatiti. Konačno je došlo vrijeme da redefiniramo našu energetska politiku.

Sljedeće konkretne mjere mogu poduzimati svi – od vlada do organizacija poslodavaca i radnika i civilnog društva u cjelini:

- potpora u vidu medicinskog materijala
- dostavljanje drugih potrepština koje traže naši partneri
- potpora za evakuaciju obitelji. Na povratku iz Ukrajine imali smo 2800 prevesti ljude koji su se evakuirali iz zemlje. Druga je mogućnost uključiti se u rad na granici i pomoći u prijevozu
- prihvati obitelji koje dolaze u zemlje EU-a i osigurati im smještaj. Zemlje u toj regiji trebaju potporu u vidu smještaja za izbjeglice – u sobama za goste u vašim domovima i u vašim praznim stanovima. U Poljskoj smo već prihvatili više od 2,8 milijuna ratnih izbjeglica
- pojednostavljenje procesa traženja zaposlenja za osobe koje mogu i žele raditi.

Želio bih naglasiti da ova izbjeglička kriza nema presedana u modernoj povijesti Europe. Kako bismo se nosili s njome, moramo uključiti civilno društvo iz svih država članica.

Pružanje utočišta ukrajinskim izbjeglicama u Rumunjskoj

Ionuț Sibian, član EGSO-a, Rumunjska

U Rumunjskoj nekoliko organizacija civilnog društva, uključujući udruge [FONSS](#), [Afterhills Association](#), Parentis Association i [Our Smile Group Association](#) zajedno s [Općinom Iasi](#) vodi izbjeglički centar za ratne izbjeglice. Sljedeća priča, koju mi je ispričala moja kolegica Mihaela Muntean, jedno je od brojnih dirljivih iskustava kroz koja smo prošli.

Prva izbjeglica koja je stigla u [centar za humanitarnu i socijalnu pomoć izbjeglicama CTR Nicolina Iasi](#) bila je lovana, stara dva tjedna. Sićušna i tiha, ležala je u naručju svoje majke, koja je također bila tiha i blijeda, nakon što je rodila u skloništu i prošla putovanje koje je trajalo 21 dan. Zatim su stigli visoki Roman, otac djeteta, njegova majka i njegov djed u

dobi od 86 godina. Četiri generacije izašle su iz auta punog prtljage i polako krenule prema recepciji.

- Od kuda dolazite?

- Iz Harkiva!

Riječ je odzvanjalo bolno, kao izrečena zatvorska kazna.

Centar još nije bio službeno otvoren kada me je kolega s carine nazvao i pitao možemo li ih smjestiti na dva kata namijenjena ranjivim osobama.

Djevojčica se rodila tri dana nakon što su svoj dom napustili zbog rata. Koliko je to strašno moralo biti za mladu majku. Roman se našao pred iznimno teškim izborom kada je morao odlučiti između dužnosti da ode u rat i zaštite svoje brojne nejake obitelji.

Kada su zajedno sa svojom prtljagom izašli iz auta, rekli su da samo žele spavati. Nakon prve noći rekli su mi da je u našoj kući jako tiho. Međutim, djevojčica je bila nemirna, a slabovidni starac nije ni s kim razgovarao. Već kao tinejdžer doživio je rat, a sada, oslanjajući se na štap i s teretom starosti i životnog iskustva kojeg se ne može osloboditi, teško se premještao s kauča na kauč.

Prvi dan boravka u centru bio je prilika da se lovana okupa i uživa u masaži za bebe tima iz udruge [ParentlS](#). Zapravo, sve se vrtilo oko obitelji. Idućeg jutra, nakon prospavane noći, probudili su se odmorniji, malena se tijekom noći nije budila ni da jede.

Zatim je uslijedilo nekoliko mirnih dana – s pričljivom i dragom bakom, diskretnom i ugodnom majom i slatkim novorođenčecom. Roman je brzo počeo pomagati drugim izbjeglicama, kako god je mogao, vjerojatno smatrajući da na taj način vraća ono što je primio. Zajedno smo prali i vješali rublje, pričali priče. Raspoloženje starca se popravilo i počeo je pozdravljati, te bi došao na vrijeme za stol kada bismo išli jesti.

Sklad je bio narušen nakon nekoliko dana kada su Romanova majka, žena i kći pokušale otići u Belgiju. U zračnoj luci saznale su da samo njegova majka može otputovati. Romanova žena nije imala biometrijsku putovnicu.

Ne želim ni pomisliti kako se osjećala žena koja je morala ostaviti sina, unuku i oca. Kad se Roman ponovno vratio s djetetom u svojim rukama, svi smo bili shrvani. Naposljetku su pronašli rješenje za odlazak mlade majke i djevojčice. Samo su muškarci ostali, tihi i poraženi, svaki sam sa svojim mislima, bespomoćni. Uskoro su i oni krenuli na put, a nama su ostali sjećanje na izbjeglicu koji nam je nakratko postao kolega, veselje koje smo doživjeli onoga jutra kada je majka rekla da se djevojčica smirila i da je spavala cijelu noć te Romanova poruka zahvale, u kojoj je izrazio svoju neizmjernu radost zbog rođenja čuda zvanog lovana, djeteta koje je odlučilo roditi se u trenutku kada su toliki oko nje umirali.

Mađarska: pomažemo kako najbolje možemo

Zsolt Kükedi, član EGSO-a iz Mađarske

Kao delegatu organizacije za zaštitu okoliša, jasno mi je da suočeni s ovom ljudskom tragedijom nemamo puno prostora za razmišljanje o okolišu i da ljudi koji se osobno nose s priljevom izbjeglica cijene i najmanji znak interesa ili suosjećanja i ponudu minimalne pomoći.

Zahvaljujući svom radu na regionalnom razvoju poznajem brojne lokalne čelnike i čelnice koji su, kad je izbio rat, izbjeglicama odmah nesebično ponudili općinske stambene prostore i zajedničke prostore za smještaj. Mještani naselja od jedva 700 ljudi prihvatili su više od sto Ukrajinaca i Ukrajinki kojima osiguravaju hranu, krov nad glavom i čistu odjeću. Odmah nakon izbijanja rata, kad sam se vratio kući s plenarnog zasjedanja EGSO-a, kontaktirao sam 18 lokalnih i regionalnih čelnika i

čelnica u istočnoj Mađarskoj kako bih se raspitao o stanju i saznao što bismo mi, u dalekoj Budimpešti, mogli učiniti da im pomognemo. Nisam planirao odmah putovati do granice jer u ranim danima volonteri puni entuzijazma mogu napraviti više štete nego koristi u humanitarnom radu.

Odgovorilo mi je devet od 18 osoba kojima sam se obratio. Ostali najvjerojatnije nisu imali vremena pročitati moje poruke ili odgovoriti na njih, što je u potpunosti razumljivo u ovoj situaciji. Oni koji su odgovorili rekli su da ih je moja poruka ohrabrila. Bilo im je drago znati da mislimo na njih i da nam se mogu obratiti. Netko je tražio novac jer su im potrebni pokrivači i deterdženti. Netko me je uputio na mjesto gdje se traže donacije. Općenito, obećali su da će se javiti ako se takvo stanje nastavi i ako postane neizdrživo u financijskom ili osobnom smislu.

Uključili smo se u pružanje još jedne vrste pomoći: prikupljanje medicinskih potrepština i njihovo dostavljanje osobama kojima su potrebne, a koje u ovoj situaciji ne mogu doći do njih. Isporučili smo stoma vrećice s radnog mjesta moje supruge. To su posebne vrećice za osobe koje zbog poremećaja ili bolesti koji zahvaćaju neki dio probavnog ili mokraćnog trakta otpadne tvari iz tijela ne mogu izlučivati na prirodan način, već kroz otvor (stomu) na određenom mjestu u trbušnoj stijenci. Pacijentima je svaki dan potrebna nova vrećica. Nismo očekivali da ćemo dostavljati te izuzetno važne vrećice, ali u ovako složenoj situaciji jasno nam je da su potrebne i neobične donacije.

Na sastancima naše stručne skupine u EGSO-u raspravljali smo o ukrajinsko-ruskom ratu i njegovim posljedicama. Kolege su me zamolili da pozovem govornika s ratišta i nekog stručnjaka za nuklearnu energiju, kako bi bolje shvatili kakvu prijetnju predstavljaju ukrajinske nuklearne elektrane. Budući da zahvaljujući svom radu na razvoju imam mnogo osobnih poznanika u Ukrajini, uspio sam se povezati sa Sergijem Prokopenkom iz Harkiva, mladim stručnjakom za inovacije i poduzetništvo, konzultantom i ekonomskim znanstvenim suradnikom. Javio se ravno s bojišnice, iz bunkera u Harkivu u koji se sklonio jer je područje u kojem se nalazi bilo bombardirano malo prije našeg sastanka. U jednom trenutku riječ je morao preuzeti mađarski stručnjak za nuklearnu energiju, koji nam se trebao javiti nakon Sergija, jer je došlo do prekida u internetskoj vezi. Dr. Zsolt Hetesi, viši znanstveni suradnik na Nacionalnom sveučilištu za javnu upravu, od 2005. godine sudjeluje u istraživanjima u području okoliša, energije i održivosti. Prije toga bio je

jedan od vodećih znanstvenika u skupini za istraživanje održivog razvoja i resursa, i često je govorio o krizi koju uzrokuje prevelik broj stanovnika Zemlje i prekomjerna potrošnja resursa. Kao stručnjak koji se bavi pitanjem iscrpljivanja resursa, govorio je o stanju, vulnerabilnosti i vjerojatnosti nuklearne katastrofe u jednoj od četiriju nuklearnih elektrana u Ukrajini. Pokušao nas je smiriti rekavši da se zasad čini da svijet nije u neposrednoj opasnosti od tih nuklearnih elektrana. Nakon prezentacije ponovno nam se obratio Sergij čije su nam riječi, nakon kojih je uslijedio gromoglasni pljesak, približile stvarnost rata. Stručna skupina TEN bila je doista potresena njegovim svjedočanstvom i bilo nam je teško usredotočiti se na naš uobičajeni rad.

Smatram da je i to humanitarni rad: stupiti u kontakt s osobama koje su izolirane zbog rata i odbaciti svoj osjećaj prividne sigurnosti da bismo se našli na udaru stvarnosti i osjetili da, čak i izdaleka, ipak možemo nešto učiniti.

Otvoreno predavanje o ukrajinskoj povijesti

Piše: Tatjana Babrauskienė, članica EGSO-a iz Litve

Litavska obrazovna zajednica s dubokom tugom i nevjericom promatra vrlo agresivno i opsežno vojno djelovanje Rusije u Ukrajini te je pokrenula inicijativu u kojoj se mlađe generacije podučava o mitovima i stvarnosti u vezi s poviješću Ukrajine.

Vrlo je važno razumjeti korijene i razloge ove dosad nezabilježene agresije. Jedan je od njih informacijski rat koji je povela Rusija, a koji ima elemente propagande, dezinformiranja i lažnih vijesti o Ukrajini.

Litavski sindikat obrazovanja i znanosti (LŠMPS) organizirao je u litavskim školama kampanju za suzbijanje informacijskog rata i pružanje potpore Ukrajini. Pozvali smo 28. veljače nastavnike i nastavnice svih predmeta i

ravnatelje i ravnateljice obrazovnih ustanova da održe prvo predavanje u cilju potpore Ukrajini i iznošenja istine o povijesti te zemlje.

Audrius Jurgelavičius, zamjenik predsjednika sindikata LŠMPS i nastavnik povijesti, održao je otvoreno predavanje u kojem se osvrnuo na proteklih stotinu godina ukrajinske povijesti i korijene njezine državnosti. Predavanje smo prenosili uživo na internetu i sve su ga litavske škole mogle pratiti, a i dalje je dostupno na internetu.

Imalo je tri cilja: prvo, objasniti da su ljudi koji žive u Ukrajini – Ukrajinci, samostalna nacija, a ne Rusi; drugo, pokazati da su Ukrajinci gradili svoju povijest i vlastitu državu koju sada vode. Ako su je sami stvorili, ne bi trebali nikome biti zahvalni na tome što im je dopušteno imati državu, a ako nikome ništa ne duguju zbog toga što imaju državu, nitko im je nema pravo oduzeti. Treći je cilj bio razotkriti određene mitove koji se ponekad pretvaraju u laži kad je riječ o povijesti Ukrajine.

Predavanje je već prevedeno na ruski, poljski i engleski jezik i rašireno na svim kontinentima zahvaljujući litavskoj dijaspori i organizaciji Education International.

Pripremili smo naljepnice i pozvali učenike da ih ispišu i prikažu tijekom predavanja u znak potpore Ukrajini. Zamolili smo ih i da snime i pošalju nam fotografije s predavanja. Podijelili smo te trenutke i izjavu potpore i solidarnosti s ukrajinskom obrazovnom zajednicom.

Iznimno je važno da ostanemo ujedinjeni. Ne smijemo dozvoliti povijesni revizionizam.

Predavanje s engleskim titlovima dostupno je ovdje:

[herehttps://www.youtube.com/watch?v=G0lu8AM0o8c&t=17s](https://www.youtube.com/watch?v=G0lu8AM0o8c&t=17s)

Kako se litavsko civilno društvo mobiliziralo za Ukrajinu

Emilis Ruželė, član EGSO-a iz Litve

Litavci su već početkom ožujka donirali više od 12 milijuna eura. Moja organizacija, Forum ulagača, donirala je 1000 eura, a poduzeća koja su naši članovi donirala su više od 300 000 eura raznim organizacijama koje pomažu Ukrajini.

Volonterska organizacija Stiprūs Kartū (Zajedno smo jači) pomaže u pronalaženju prijevoza, smještaja i drugih resursa za izbjeglice iz Ukrajine. Organizacija Forum ulagača stavila je na raspolaganje polovicu svog uredskog prostora u Vilniusu i spremna je primiti obitelj izbjeglica. Osobno sam jednu sobu u svom stanu stavio na raspolaganje izbjeglicama.

Naposljetku, u Vilniusu ljudi svakodnevno prosvjeduju ispred ruskog veleposlanstva.

Poruka s javnih prosvjeda u Portugalu: „Ne?emo rat! Ho?emo mir!“

Fernando Manuel Maurício de Carvalho, član EGSO-a

Javni prosvjed održao se 10. ožujka na lisabonskom trgu Luísa de Camõesa, na jakoj kiši, a prosvjednici su se izjasnili protiv rata, sankcija i onih koji profitiraju od prodaje oružja ili koriste rat kao izliku za militarizaciju. Prosvjeda je bilo i u drugim dijelovima Portugala.

Prosvjednici u Lisabonu nosili su plave ili bijele zastave s rukom iscrtanom golubicom i natpisom „mir“. „Zaustavite rat, dajte priliku miru“ bila je poruka koja su prosvjednici isticali, a održano je nekoliko govora. Jedan od njih održao je João Coelho, iz Opće konfederacije portugalskih radnika (CGTP-IN), koji je osudio sve one željne rata koji se u Europi zalažu za veće naoružavanje i one koji se sada bogate prodajući oružje.

CGTP-IN izrazio je solidarnost s radnicima i narodima koji su žrtve rata, a posebno s onima u Ukrajini. Djelovanje CGTP-IN-a uvijek je bilo vođeno načelima obrane mira i osude rata i svakako je potrebno zaustaviti rat i pružiti priliku miru.

Pozivamo na put dijaloga za pronalaženje mirnog rješenja sukoba. Rat nije rješenje i bojimo se za radništvo i stanovništvo Ukrajine i svih zemalja jer su oni prva i glavna skupina pogođena ratom i razaranjem.

Uvjereni smo da se, ako želimo braniti mir, moramo boriti protiv militarizma i utrke u naoružanju, tražeći mirno rješenje koje uključuje sklapanje sporazuma ili stvaranje mehanizama za dijalog koji se temelji na međusobnom povjerenju, suradnji i sigurnosti europskih država i naroda. Stoga je hitno potrebno stati na kraj aktualnoj vojnoj eskalaciji.

Uvođenje sankcija ne zaustavlja rat, a ima štetne posljedice za radništvo i stanovništvo, i u pogođenim zemljama i drugdje. Sankcije protiv zemalja poput Iraka pokazale su te posljedice i nastalo pogoršanje životnih uvjeta, kao i posljedice za druge zemlje. Zbog toga treba odmah poduzeti mjere za suočavanje s napadima na prava kojima se ugrožavaju životni uvjeti radništva.

CGTP-IN ističe da je potrebno osigurati potpunu potporu izbjeglicama i ujedno se boriti protiv svih oblika rasizma i ksenofobije, kao i osigurati humanitarnu pomoć za rješavanje izazova s kojima su suočeni ljudi u Ukrajini i susjednim zemljama.

Još jednom izražavamo solidarnost s narodima koji su žrtve rata, osobito sa stanovništvom i radništvom Ukrajine, ali i onima u Palestini i Zapadnoj Sahari, Jemenu, Somaliji, Siriji i Afganistanu. Istodobno naglašavamo da se put ka miru mora izgraditi u skladu s međunarodnim pravom i pod okriljem Ujedinjenih naroda.

„Naš dom je i njihov dom”

Član EGSO-a **Ionuț Sibian** opisuje masovnu mobilizaciju rumunjskog civilnog društva za pomoć ukrajinskim izbjeglicama koje traže utočište od rata te potiče cijelo europsko civilno društvo da iskaže dobrodošlicu našim ukrajinskim susjedima: „Ovo je poruka koju trebamo poslati svijetu: Naš dom u Bruxellesu i njihov je dom. Ovdje smo i pobrinut ćemo se za naše kolege iz Ukrajine kako bismo im pružili zaštitu, moralnu potporu i sve što je potrebno.”

Europska solidarnost na djelu

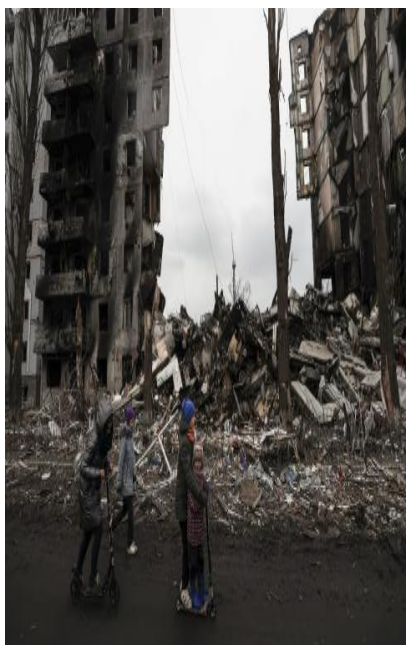
Pogledajte što **Antje Gerstein** iz Njemačke kaže o vrlo konkretnoj pomoći koju njemačko civilno društvo pruža ukrajinskim izbjeglicama.

„Ponosna sam na našu brzu mobilizaciju radi pružanja pomoći Ukrajini, njezinu narodu, poduzećima i civilnom društvu konkretnim potezima. Nekoliko njemačkih poduzeća za maloprodaju i prehranu isporučilo je Ukrajini 4000 tona hrane. To je primjer europske solidarnosti na djelu.”

Španjolska: sindikat UGT postotak iz svog proračuna donira za humanitarnu pomoć?

U ovom videu španjolski član EGSO-a Manuel García Salgado poziva na „mir, solidarnost i poštovanje” i najavljuje angažman svog sindikata u pružanju pomoći ratom pogođenom stanovništvu Ukrajine.

„U ime Općeg radničkog saveza, jednog od najvećih sindikata u Španjolskoj, u potpunosti osuđujemo invaziju oružanih snaga Vladimira Putina na Ukrajinu, koja nije samo napad na temeljne vrijednosti Europske unije već i napad na civile. Stoga je hitno potrebno iskazati solidarnost i pružiti humanitarnu pomoć.”

Politički, gospodarski i strateški odgovor na rat u Ukrajini

Piše: Cinzia del Rio, članica EGSO-a iz Italije

Ruska invazija na Ukrajinu promijenit će geopolitičke i ekonomske odnose u svijetu, a u svakom slučaju odnose Rusije i EU-a. Strašnu vojnu intervenciju, koja u Ukrajini uzrokuje žrtve među civilima i uništavanje gradova te civilnih i gospodarskih objekata, demokratska međunarodna zajednica i sindikalni pokret odlučno i najoštrije osuđuje.

Izrazili smo punu potporu ukrajinskom narodu, organizirali smo prosvjede protiv Putina i njegova ničim izazvanog rata te podržavamo uvođenje strogih gospodarskih sankcija protiv Rusije, koje bi na režim trebale izvršiti pritisak. Nakon mjesec i pol dana zlodjela se i dalje nastavljaju, uspostava humanitarnih koridora pokazala se teškom, milijuni građanki i

građana Ukrajine napustili su zemlju kako bi potražili utočište u zemljama EU-a, mnogi su raseljeni unutar Ukrajine, a pregovori o prekidu vatre i mirovnom procesu su na mrtvoj točki.

Organizacije civilnog društva, sindikati i nevladine organizacije diljem EU-a, posebno u zemljama koje graniče s Ukrajinom, pokazali su svoju bezuvjetnu solidarnost te izbjeglicama pružili nužnu pomoć, medicinsku skrb, sklonište, hranu, odjeću i lijekove. [Direktiva o privremenoj zaštiti](#) bila je ključna za jamčenje njihove zaštite i prava u EU-u te im pomaže da se nose s izvanrednim stanjem i da se u što većoj mjeri integriraju u naša društva. Osim toga, moramo imati na umu da 80 % izbjeglica čine žene i djeca koji se prvi put suočavaju s ratnom okrutnošću i nasiljem, a te će ih psihološke posljedice zauvijek obilježiti. EU mora voditi računa o tome da se te ranjive skupine zaštite i usredotočiti se i na rizike od trgovanja ljudima i seksualnog iskorištavanja.

Ruska invazija na Ukrajinu učvrstila je ukrajinski nacionalni identitet i njezinu geopolitičku usmjerenost na zapadne demokracije te ubrzala početak procesa pristupanja EU-u. EU i SAD ponovno su uspostavili čvrste odnose, ojačan je NATO na ukrajinskim granicama, a zemlje EU-a ujedinile su se i jednoglasno osudile rusku invaziju i brutalnost rata. Međutim, nakon prvog paketa sankcija EU-a, koje su nedavno proširene i na uvoz ugljena, danas je nemoguće donijeti zajedničku odluku o zabrani uvoza plina i nafte jer bi to značilo da Europa mora brzo tražiti alternativne izvore opskrbe kako njezin gospodarski opstanak ne bi ovisio o Rusiji. Za to još nismo spremni, potreban je konsenzus europskih vlada, a posljedice potpune zabrane uvoza energije iz Rusije na nacionalni BDP nekih zemalja bile bi dramatične.

Osim toga, netom nakon pandemijske krize dovele bi do zatvaranja poduzeća i radnih mjesta. Potrajat će neko vrijeme, naravno, do potpunog embarga na plin i naftu, no put je zacrtan i nema povratka na prethodne gospodarske odnose s Rusijom. EU u tom kontekstu ima odgovornost da spasi ono što se spasiti da od ukrajinske ekonomije kako bi se izbjegla katastrofa koja bi mogla trajati godinama te da započne konkretan dijalog s Ukrajinom o njezinu pridruživanju EU-u, no pritom ne smije ugroziti postojeći pristupni proces zapadnog Balkana.

EU mora uspostaviti kompenzacijske mjere za prevladavanje negativnih gospodarskih i socijalnih posljedica konflikta i s njime povezanih sankcija na naše zemlje. Ne možemo zanemariti činjenicu da će sankcije protiv Rusije utjecati na ciljeve održivog razvoja EU-a, koje smo utvrdili zajedno s ulaganjima iz paketa *Next Generation EU*. Bez obzira na to, moramo se i dalje držati preuzetih obaveza u vezi sa zelenom i digitalnom tranzicijom i bolje se pobrinuti za socijalnu dimenziju u Europi.

Rat ima teške posljedice i na globalnu i europsku opskrbu hranom i zbog rasta cijena dodatno će pogoršati ionako tešku situaciju za europske poljoprivrednike i potrošače. Moramo se usredotočiti na mjere za osiguravanje sigurnosti opskrbe hranom u EU-u, i kratkoročno, nakon invazije, i dugoročno. U međuvremenu ne bismo smjeli zanemariti ni golem utjecaj rata na opskrbu hranom u zemljama koje nisu članice EU-a. Treba izbjeći novu socijalnu i gospodarsku krizu te zaustaviti one koji špekuliraju cijenama hrane i nafte. Trebalo bi razmotriti i mjere za oporezivanje njihova ekstraprofita.

Međutim, prioritet je zaustaviti rat i pronaći način za pokretanje pregovora i mirovnog procesa. EU mora postati istinski geopolitički akter odnosno glavni akter u pregovorima jer je u pitanju njegova budućnost. Kina i Turska imaju političku i gospodarsku prednost u ovim pregovorima, ali nisu predvodnice demokracije i poštovanja temeljnih ljudskih prava. Ovo je za EU prekretnica, no s političkim, gospodarskim i strateškim posljedicama za cijeli svijet. EU mora preuzeti nove odgovornosti i prijeći na snažniju političku integraciju: ne možemo imati zajednički obrambeni sustav bez zajedničke vanjske politike te snažnije i povezanije političke integracije. Svaki korak prema integriranijoj obrani mora pratiti jasna demokratska kontrola tog sustava.

Rizik od rata u Europi trebao bi vlade EU-a potaknuti na zajednički rad na jasnom procesu političke integracije u okviru Konferencije o budućnosti Europe.

EU mora braniti i štiti svoje vrijednosti i ima odgovornost za očuvanje mira koji smo uspjeli očuvati u Europi u posljednjih 70 godina.

Ključni trenutak za civilno društvo u Europi

Piše: Andris Gobiņš, član EGSO-a iz Latvije

Svatko od nas može doprinijeti bržem i trajnijem ostvarivanju slobode. Predlažem nekoliko ideja o tome kako to postići, na temelju svojeg iskustva odrastanja u izbjegličkoj obitelji u egzilu i sadašnjeg rada u Latviji.

1. Moramo biti svjesni koji su naši ciljevi i djelovati u skladu s time.

Posve je jasno da, što prije Ukrajina bude potpuno oslobođena od ruske okupacije i terora, to će biti manje ubojstava, silovanja, mučenja, patnje i štete, kao i manje negativnih posljedica za ostatak Europe.

Moramo pod svaku cijenu (da, „pod svaku cijenu“) pomoći Ukrajini da pobijedi u ovom ratu protiv terora i očuvati budućnost EU-a i Europe. I da, kao civilno društvo, možemo tome doprinijeti raspravama i pritiskom na naše donositelje odluka te učinkovitijim djelovanjem i tješnjom

povezanošću s organizacijama civilnog društva.

2. Civilno društvo od vlada može zahtijevati, među ostalim:

- djelovanje političara i političarki (uključujući one koji su članovi ili prijatelji vaše organizacije). Potrebno je isporučiti sve potrebno oružje i u potpunosti provesti stroge sankcije. Nije vrijeme za popuštanje – to moramo učiniti;
- donošenje odlučnih mjera za ograničavanje širenja i suzbijanje lažnih vijesti i manipulacija. EU pritom mora snažnije djelovati;
- osmišljavanje mehanizma za mir, oporavak i otpornost za Ukrajinu i države članice na istočnoj granici EU-a kako bi ta regija postala najstabilnija i najprosperitetnija na svijetu.

3. Mjere u okviru civilnog društva i za njega mogu uključivati:

- bojkotiranje cjelokupnog uvoza iz Rusije (uključujući energiju), kao i poduzeća koja i dalje surađuju s Rusijom ili u njoj posluju, te kupnju ukrajinskih proizvoda. Moramo učiniti više u tom području;
- pridruživanje neformalnim mrežama sindikata koji, među ostalim, odbijaju utovar i istovar tereta ruskih plovila, te organizacijama civilnog društva koje surađuju s Ukrajinom ili pomažu ukrajinskim izbjeglicama. Djelujmo na svim tim razinama!
- uključivanje tema povezanih s Ukrajinom i predstavnika i predstavnica iz ukrajinskih organizacija u sve sastanke vaših organizacija i mreža, kao što smo mi učinili u stručnim skupinama EGSO-a i na našem plenarnom zasjedanju. Nastavimo s tom dobrom praksom.

Zaključci: Rusija kao agresor ne smije ostvariti nikakav dobitak niti korist. EU će biti na najvećem dobitku ako Ukrajina postane njegova država članica.

Kao što smo vrlo jasno naveli u svojoj rezoluciji, EGSO „smatra da je od najvećeg interesa za EU i međunarodnu zajednicu da se granice ne mijenjaju vojnim sredstvima i da agresor ne ostvari nikakvu korist. Mora se poštovati vladavina prava, a ne pravo jačega, a Ukrajini se u cijelosti mora isplatiti reparacija.“ Sve bi drugo iznimno naštetilo EU-u i svjetskom miru te bi dovelo do nemjerljivog ljudskog i financijskog troška.

Smatram da Ukrajina mora biti punopravna članica EU-a i da će vrlo ubrzo to i postati. EU će s Ukrajinom postati snažniji i bolji. Nema nikakve sumnje u to da u Ukrajini postoji dostatna motivacija za provedbu preostalih nužnih reformi i da će to imati sjajan pozitivan učinak na vrijednosti i s time povezane politike u EU-u.

Spomenuo bih još da su u Latviji organizacije civilnog društva u sklopu pokreta #UkraineSolidarity i #UkraineInTheEU pokrenule inicijativu sadnje suncokreta na Dan Europe 9. svibnja. Sudjelovat će glavne institucije EU-a i drugi akteri, a pozivamo i vas da se pridružite.

Urednici

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Daniela Marangoni (dm)

Suradnici u ovom broju

Amalia Tsoumani (at)
Agata Berdys (ab)
Ewa Haczyk-Plumley (ehp)
Giorgia Battiato (gb)
Thomas Kersten (tk)

Koordinacija

Agata Berdys (ab)
Katerina Serifi (ks)

Technical support
Bernhard Knoblach (bk)

Adresa

European Economic and Social Committee
Jacques Delors Building,
99 Rue Belliard,
B-1040 Brussels, Belgium
Tel. (+32 2) 546 94 76
E-pošta: eescinfo@eesc.europa.eu

EGSO info objavljuje se devet puta na godinu tijekom plenarnih zasjedanja EGSO-a. ? EGSO info dostupan je na 23 jezika.

EGSO info ne predstavlja službeno izvješće o radu EGSO-a; informacije o tome dostupne su u Službenom listu Europske unije ili drugim publikacijama Odbora.

Umnažanje je dopušteno ako se EGSO info navede kao izvor te primjerak pošalje uredniku.

05/2022